

Tuần Báo Vô Vi

30 tháng 9 năm 2018

Số 414

Email: tuanbaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Tình tiền duyên nghiệp có hữu ích gì không?
- 2) Người tu đồng hành hay nhớ nhau tại sao?
- 3) Tại sao làm người phải tham dâm?
- 4) Quyết tâm xây dựng có hại gì không?
- 5) Tu làm sao mới đạt pháp?
- 6) Tu làm sao mới tiến được?
- 7) Làm sao giải được nghiệp thân?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Atlantic city, 10-12-2000 1 :10AM 1) Hỏi: <i>Tình tiền duyên nghiệp có hữu ích gì không?</i> Đáp: Thừa tình tiền duyên nghiệp có hữu ích khi cần, nhưng nó sẽ kéo dài làm cho một kiếp người lận đận lồi thồi. Kệ : Nghiệp duyên lận đận tâm không tiến Thức giác minh tâm tự nổi liền Đời đạo chơn hành không luyến tiếc Mê lầm chẳng có tự mình yên.	Atlantic city, 11-12-2000 1 :50 AM 2) Hỏi: <i>Người tu đồng hành hay nhớ nhau tại sao?</i> Đáp: Thừa người tu đồng hành chung pháp thương nhớ nhau vô cùng. Kệ : Hướng tâm niệm Phật ý chung hành Nhớ nhớ thương thương tự đạt thanh Thức giác tâm tu tâm phát triển Quy hội chung hành tâm tự hiền.
Atlantic city, 12-12-2000 4 :45AM 3) Hỏi: <i>Tại sao làm người phải tham dâm?</i> Đáp: Thừa làm người có một cơ thể kín đáo và tối tăm, mắt nhìn thấy ánh sáng tốt đẹp hơn, bắt buộc phải tham dâm vì nó cảm thấy bơ vơ. Kệ : Giáng lâm tại thế khổ bơ vơ Hồn vía chưa thông sống bất ngờ Vay nợ tại trần nay phải trả Tham dâm đòi hỏi duyên từ giờ.	Atlantic city, 13-12-2000 8 :12 AM 4) Hỏi: <i>Quyết tâm xây dựng có hại gì không?</i> Đáp: Thừa quyết tâm xây dựng thể nào cũng bị trở ngại, nhưng rồi cũng vượt qua. Kệ : Tình đời đen bạc lắm chuyện hư Phá hoại lung tung muốn hại người Trời độ từ quang uyển chuyển tiến Thức tâm gỡ rối vẫn còn tươi.
Atlantic city, 14-12-2000 3 :05AM 5) Hỏi: <i>Tu làm sao mới đạt pháp?</i> Đáp: Thật tâm tu mới đạt được pháp lành và phát triển. Kệ : Duyên lành tái ngộ trí thanh cao Ngộ pháp chơn hành duyên đạt thức Giềng mối thâm sâu thành đại nguyện Pháp lành tận độ điển thanh xuyên.	Atlantic city, 15-12-2000 2 :20 AM 6) Hỏi: <i>Tu làm sao mới tiến được?</i> Đáp: Thừa tu thực hành thì mới tiến được, bằng tự sửa tâm sửa tánh thì mọi sự sẽ xong. Kệ : Dấn thân thực hành tâm xây dựng Trí tuệ phân minh tự tiến từng Sửa tiến mỗi ngày đều được độ Thực hành chánh pháp hợp cao tăng.
Atlantic city, 16-12-2000 3 :55 AM 7) Hỏi: <i>Làm sao giải được nghiệp thân?</i> Đáp: Thừa muốn giải được nghiệp thân thì cần phải ăn uống nhẹ nhàng thì mới tránh được nghiệp sát. Kệ : Trường chay tránh nghiệp vọng theo (6) Giải phần độc tố xác thân đeo Tạo khổ triền miên trong xác thú Máu không thông cảm thân nghèo.(6)	

MẪU ÁI 129

*Thế gian trước cảnh âm u
Tâm người tắm tối mê mù đảo điên
Chạy theo của cải đồng tiền
Gây thêm bận rộn gây phiền trí tâm.*

Có tự tu tự giải thì mới mình được sự tắm tối của nội tâm và luồng điện ô trước của ngoại cảnh.

*Phân minh thanh trước tự hành
Phóng thâu chơn giải điện thanh cao tăng
Bình tâm tự tiến tự gần
Bồng lai Tiên cảnh góp phần dựng xây.*

Khi ta tự giải tòa được phần trước điện với phương pháp công phu hiện hành của Pháp Lý Vô Vi thì ta mới phân minh được luồng điện trước thanh, nhiên hậu mới tiến tới nơi thanh cảnh Phật Tiên.

*Bên trên lẫm cảnh diệu huyền
Lẫm nơi tươi sáng lẫm duyên pháp hành
Tiến lên trí tuệ khai thanh
Bình tâm dẫn giải tiến hành tự tu.*

Sau sự thực hành công phu chơn chánh, thì thế nào cũng đoạt được phần thanh cao hướng thượng và tự giải phần ô trước đã nhập tâm.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 30/6/1973)

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

L T, ngày 15/12/1999

Kính thưa Đức Thầy,

Con là T ở T V VN trân trọng vấn an sức khỏe của Thầy kính yêu. Thời gian qua, chúng con động viên nhau hành pháp chính đính để tránh "Tu hành thì ít, mà cãi nhau thì nhiều".

Thưa Thầy, từ 20 năm qua, năm nào bạn đạo cùng quây quần bên nhau ngày mừng 02 Tết Âm lịch để mừng xuân, nhiều thì chừng 100 người, ít thì cũng 50 hoặc 60 người. Xuân Mậu Dần 98 có anh V T S dự. Chúng con có thực hiện một mặt băng cassette 90 phút gởi thăm Thầy, gởi anh S qua Thầy, hình như Thầy không có nhận nên không có trả lời cho chúng con. Vậy với lòng ao ước được Thầy nói chuyện trực tiếp với chúng con. Nếu được xin Thầy chỉ một lần gọi về lúc 11 giờ trưa ngày mừng 02 Tết xuân Canh Thìn. Chúng con sung sướng lắm khi được Thầy ban ân. Điện thoại nhà con; nếu được in Thầy trả lời để chúng con chuẩn bị.

Thưa Thầy, về Pháp luân dài 1 hoặc 2 giờ của P L mà Anh L phổ biến, sự tác hại có phần trầm trọng. Vì bạn đạo không hiểu ý của Thầy, khi P hỏi hỏi mười mấy năm về trước về pháp luân thì Thầy khen. Con đã giải thích là : Tại sao Thầy khen ? Vì P L dám sửa pháp của Thầy, hay hơn Thầy, Thầy phải khen, chứ Thầy đâu có dạy chúng ta thờ như vậy. Thầy đã nói pháp này đặng plafond rồi không còn sửa nữa. Và Thầy đã dạy rất rõ, bóng gòn, con rùa thờ, v... v..., nhưng bạn đạo không thể hiểu. Con thường nói : Bây giờ chúng ta hỏi : chúng ta muốn lấy thêm hai ba ông chồng, bà vợ, theo pháp khác được không ? Thầy vẫn trả lời : Được, vì bạn muốn như vậy bạn cứ học đặng rồi mới thử.

Vậy nên theo ý phân đông chúng con kính đề nghị lên Thầy: Nếu có thể được, kính nhờ Thầy lên tiếng chánh thức và cho đăng lên báo PTDN cho

anh em biết pháp thờ dài của P L chứ không phải của Thầy hay của PLVV để cứu một số đông bạn đạo đại khờ mà cứ tưởng mình cao siêu thật đáng thương. Mặc dù chị L T đã hỏi và Thầy đã trả lời là dẹp bỏ ngay pháp thờ đó. Vì lợi ích cho anh em con đã phạm tội phóng tâm lo bên ngoài, xin Thầy lượng thứ.

Con xin dừng bút và kính đảnh lễ Thầy với tấm lòng tôn sự trọng đạo của chúng con.

Thương kính,
V C T.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

F V, ngày 18/1/2000

C T,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 15/12/1999 được biết con còn lo âu những điều vượt ngoài khả năng của chính con, tức là sửa pháp. Pháp chánh là lúc nào cũng chánh, không cần sửa, nhưng chỉ có hành mà thôi. Đời thì có sửa mới tiến, đạo là chỉ có hành mới đạt, lý luận mãi chỉ sai lạc mà thôi. Mỗi người đều có cuộc sống riêng tư giữa Trời Đất, tiến hóa theo trình độ sẵn có.

Về PLTC thì Thầy đã hành và giải thích cách thí nghiệm căn bản là hít hơi đầy rún đầy ngực và tung lên bộ đầu. Còn về việc làm phước từ thiện thì tùy duyên độ hành, nếu vọng động quá, biến thể của nó là tham dâm, khó tu sẽ ngộ nạn.

Muốn kiểm soát có thật hay không thì chỉ dùng một miếng bông gòn mỏng để trước lỗ mũi khi hít vô thì dính, khi thở ra thì sẽ rớt. Căn cứ như vậy sẽ biết được bao lâu. Các bạn không chịu thí nghiệm mà cứ hỏi đi hỏi lại hoài, tự tạo những lý luận tác hại lẫn nhau, sẽ không tiến. Tu là có kẻ trước người sau, căn cứ theo người đi trước mà thực hành.

Còn nghiệp lực từ tiền kiếp thì cần sự dày công tự giải thì mới thoát được. Những gì C T đã hành và

đã hiểu là đúng, không nên ôm lấy tà thuyết gieo động và sẽ làm mất căn bản sẵn có của mọi tâm linh tại mặt đất. Về phần điện thoại của con bị cắt đứt lúc nói chuyện, không thể liên lạc được. Cần tu không cần nghe điện thoại vô ích, Thầy sẽ không bao giờ liên lạc điện thoại với con.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Ronneburg, ngày 8 tháng 6 năm 1992

HỒ TẠ TỪ

Hồ ơi! Bạn đạo ra về
Nhớ thương không ngớt mãi mê chơn tình
Hướng về thánh giới địa linh
Thương yêu xây dựng, hồ ơi!
Thương yêu xây dựng hành trình quang khai

Hồ ơi! Phát triển do mình
Tu tâm dưỡng tánh tâm linh hợp hòa
Sống vui sum hợp một nhà
Trong tâm thương nhớ, hồ ơi!
Trong tâm thương nhớ thật thà quý yêu

Hồ ơi! Tâm thức miệt mài
Cảm thông đời đạo tiến hoài không ngưng
Thực hành cảm thức hành trình
Sửa mình tu học, hồ ơi!
Sửa mình tu học cảm minh đạo đời

Hồ ơi! Học hỏi được nhiều
Giữ tâm thanh tịnh đạt siêu đạt hòa
Biển yêu sống động mặn mà
Cùng chung thương nhớ, hồ ơi!
Cùng chung thương nhớ chan hòa tình thương

Hồ ơi! Luật phải xa rời
Về nơi thanh tịnh đời đời dựng xây
Quý thương thức giấc hàng ngày
Say sưa mùi đạo, hồ ơi!
Say sưa mùi đạo đổi thay thế tình

Hồ ơi! Sống động như gương
Hoa sen ướm nở hương thơm khắp nhà
Tâm tư khai mở chan hòa
Quy y Phật Pháp, hồ ơi!
Quy y Phật Pháp thật thà tự tu.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

(Nhân dịp khóa "Sống Vui Hòa Bình" tại Ronneburg, Đức Quốc.)

LUÂN HỒI DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*

Hồi Mười Bảy (tiếp theo)

SÁT SINH ĐÃ TIỆC CHUỐC THÊM LÒNG OÁN HẬN

PHÚC THẦN HAM NHẬU BỊ RƯỢU ĐỘC HẠI THÂN

...

Dương Sinh: Trong này mùi tanh xông lên nồng nặc cảm thấy nặng nề, thật quá lạ lùng không rõ nguyên nhân tại sao? Dưới gầm bàn chất đầy rượu cùng cá thịt đã nướng qua bằng hương đốt, lần đầu tiên trong đời nhìn thấy, quả thực không hiểu nổi?

Thổ Địa: Vì thân của tôi linh thiêng hiền hách, hễ cầu là ứng ngay, do đó thiện nam tín nữ các nơi đem rượu thịt tới tạ lễ tôi rất nhiều, ăn không hết nổi, lại cũng không có tủ để chứa, cho nên mới chồng đống dưới gầm bàn, sợ nó thiu thối, lấy hương hồ đốt để phòng hư thối.

Dương Sinh: Kì lạ quá, kì lạ quá. Tại sao không kêu thiện nam tín nữ mua tủ lạnh đem tới cúng dường để chứa thịt?

Thổ Địa: Sợ không tiện. Tiểu thần chỉ thích dùng cách này cốt sao lúc nào cũng được no bụng là thích rồi.

Tế Phạt: Xin tạm ngắt lời, Thổ Địa có hiểu tại sao tôi tới đây không?

Thổ Địa: Đức Tế Phạt khỏi cần nhắc, tôi xin mạn phép tiếp khách. Dương Sinh thích ăn đồ tươi, thịt này lại sấy bằng hương đốt, liệu có hợp khẩu vị không?

Tế Phạt: Tục ngữ nói: “Không cá tôm càng tốt thành tâm uống nước lã cũng thấy ngọt” quả chẳng sai.

Thổ Địa: Nếu không chê, mời hai vị ngồi, để tôi sửa soạn rượu thịt.

Dương Sinh: Thưa, tại sao bữa nay ân sư lại chỉ thích khời hời?

Tế Phạt: Hừ, nói nhỏ thôi, làm như vậy là thầy muốn mượn sự chế giễu này để ám chỉ ý nghĩa sâu xa khác. Bữa nay vì muốn độ vị Thổ Địa này, mình phải trước dùng thái độ thân thiện đối xử, để tỏ ra chỉ đồng đạo hợp, rồi sau mới hạ thủ, như con vật đã chui vào hũ chỉ việc thò tay bắt, há chẳng dễ dàng sao?

Dương Sinh: Kế của ân sư thật là tuyệt diệu, tuyệt diệu.

Thổ Địa: Bữa nay tiết trời thật lạnh lẽo, chẳng rõ thịt lạnh, rau lạnh hai vị có ăn nổi không? Chẳng ngại, cũng may còn ba bình rượu cao lương, thứ rượu mạnh này uống vào nóng ran khắp mình, ấm lắm. Hai vị là thượng khách, kính mời đức Tế Phạt một li... Tại sao ngài lại không uống?

Tế Phạt: Thứ rượu này vô vị, uống chẳng ra gì.

Thổ Địa: Tôi còn thứ rượu ngoại quốc, chắc ngon lắm.

Tế Phạt: Bữa nay chúng tôi tới đây với tấm lòng thành, chỉ một chén nước trà cũng đủ.

Thổ Địa: Ý kiến hay biết mấy, tôi cũng có trà ngon. Vì hằng ngày có người pha trà mang tới đây, bình nước trà còn nguyên, để tôi mang ra mời hai vị.

Tế Phạt: Cảm tạ Thổ Địa.

Thổ Địa: Để mình tôi uống rượu, mời hai vị dùng trà, tôi xin thất lễ.

Tế Phạt: Chớ khách sáo, cứ tự nhiên (mọi người cùng nâng chén).

Thổ Địa: Trời ơi! Cổ họng tôi như bị lửa đốt đau đớn không chịu nổi. Thử rượu mạnh này, tôi đã uống nhiều năm, nhẹ hều như nước lạnh, có sao bữa nay vị nó lại khác hẳn thế này? Trời ơi! Bụng dạ ruột gan quặn đau hoài không dứt, chịu sao thấu. Nguyên nhân vì đâu chẳng biết, kính mong đức Tể Phật ra tay cứu độ, nhứt nhối tới mức chỉ muốn chết...

Tể Phật: Này Thổ Địa ơi, hãy bình tâm tĩnh trí ta sẽ trị liệu cho... Bình rượu này là tất cả vấn đề, hãy lợi dụng phương pháp khoa học để phân tích sẽ biết ngay... Đúng rồi, người ta đã dùng các chất hóa học chế thành rượu giả, Thổ Địa tham lam uống vào bị trúng độc rồi.

Thổ Địa: Thưa, từ lâu đã biết Phật pháp của đức Tể Phật vô cùng siêu diệu, xin ngài mau mau cứu giúp con.

Tể Phật: Vì không mang theo thuốc Phật, làm cách nào chữa trị được đây?

Dương Sinh: Thấy Thổ Địa bụng quặn đau, thân lẫn lộn trên đất thật là khổ sở, kính xin ân sư mở rộng lượng từ bi ban phép chữa trị giúp.

Tể Phật: Trò ngoan nói như vậy thì ta cũng ráng ban pháp cứu Thổ Địa coi. Dùng nước trà không ngờ lại tốt. Thôi để ta niệm chú coi: “Trời sinh ra nước, nước nhuần thấm đất, đất ngấm sương, muôn vật hồi sinh, úm ma ni bát di hồng”. Ban pháp xong liền vội vàng bành mồm Thổ Địa ra đổ nước phép vào rửa ruột mới hi vọng cứu sống.

(còn tiếp)

